

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 215: Forslag til lov om ændring af lov om fond til investeringer i vækstmarkeder m.v. (Nedlægelse af IFV-fonden).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 31/3 2004. Første behandling 22/4 2004. Betænkning 13/5 2004. Anden behandling 1/6 2004).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 110 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. 213: Forslag til lov om ændring af lov om fremme af privat udlejningsbyggeri, ligningsloven, lov om beskatning af visse pensionskapitaler m.v., lov om finansiel virksomhed og lov om tilsyn med firmapensionskasser. (Indførelse af tilskudsordning, opgørelse af boligbehov og ændring af tildelingskriterier m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 31/3 2004. Første behandling 15/4 2004. Betænkning 11/5 2004. Anden behandling 19/5 2004).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 107 (V, S, DF, KF, SF, RV og KD) stemmer imod 1 (EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 236 A: Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om varmforsyning. (Sikring af uafhængighed i den overordnede infrastruktur, ændring af kapitalbegreber, privat ankenævn på energiforsyningsområdet m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 21/4 2004. Første behandling 6/5 2004. Betænkning 26/5 2004. Anden behandling 1/6 2004. Tillægsbetænkning 2/6 2004).

Der var stillet 4 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-4 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Forhandling

Svend Auken (S):

Jeg ved ikke, om alle folketingsmedlemmer er klar over det, men det er suverænt det mest betydningsfulde forslag, vi vedtager i dag. Det her drejer sig om et meget stort milliardbeløb. Der er jo det lidt interessante ved energiområdet, at der sidder man og forhandler om mange, mange milliarder kroner i stor uopmærksomhed fra resten af Folketinget.

Vi stemmer for det her forslag.

Jeg vil gerne fremhæve det her forslagsbehandling som et godt eksempel på noget, der lykkes i dansk folkestyre. Regeringen og dens støtteparti har mildest talt på disse områder et helt andet udgangspunkt end oppositionspartierne. Til trods for dette meget forskellige udgangspunkt har man igennem måneder arbejdet på at finde ikke den laveste, men den højeste fællesnævner mellem synspunkterne. Sagt med adresse til kommuneforhandlingerne: Hvis man bare anvendte den samme fremgangsmåde her, er jeg overbevist om, at man ville kunne nå et resultat i disse forhandlinger, som ville være langt mere tilfredsstillende, end man ellers ser. Jeg tror, det er vigtigt, at man i denne her slags meget, meget store forhandlinger er i stand til at kunne forstå den anden side og lave en aftale.

Der er meget godt i aftalen. Vi sikrer, at for mange milliarder kroner infrastruktur forbliver på samfundshænder. Der oprettes et EnergiNet Danmark-selskab. Vi har fra oppositionens side med støtte også fra Dansk Folkeparti lagt vægt på, at Gastra, altså gastransmissionsselskabet, kommer ind i det nye selskab. Vi har været mindre tilfredse med, at situationen omkring DONG ikke har været afklaret. Vi vil gerne minde regeringen om, at hvis man ønsker at privatisere DONG, så er man aftalemæssigt forpligtet til at skille samtlige net og efter vores opfattelse også opstrømsledninger og lagre ud og sikre, at de forbliver samfundsseje. Det havde været godt, hvis dette havde været afklaret, men vi er glade for, at ministeren har lovet en seriøs forhandling om et godt beslutningsgrundlag i begyndelsen af september måned.

Kl. 10.20

Hvad angår det andet positive, udbygning med vedvarende energi, er det jo tilfredsstillende efter næsten 3 års pause på dette område, at der nu igen sker noget. I det hele taget er strategien med udbygning med vedvarende energi, energibesparelser, energieffektivisering, alt det,

den tidligere regering og det tidligere folketingsflertal stod for, men som har været forladt under den nuværende regering, ikke bare vigtigt af hensyn til at opnå opfyldelse af Danmarks klimamål, men i allerhøjeste grad også vigtigt af hensyn til arbejdspladser, konkurrenceevne og mulighed for i tide at imødegå situationen, når olien slipper op.

Vi er tilfredse også med den løsning, der er nået med decentral kraft-varme. Undervejs i udvalgsarbejdet er vi blevet mødt med, at der stadig væk er restproblemer omkring barmarksværkerne. Vi er glade for, at man har fået løst de fleste af problemerne, men vi vil gerne her ved tredjebehandlingen give tilsagn om, at de resterende problemer også skal løses.

Det problem, vi imidlertid ikke har kunnet løse, er udlodningen af de mange milliarder kroner af forbrugernes penge i elsektoren til ejerne. Vi vil stadig væk, selv om jeg indrømmer, vi har sat gode hegn op, hvor vi i fællesskab har prøvet at begrænse skaden mest muligt, opleve et ud salg af værdier på elektricitetsområdet i de kommende måneder, hvor kommunerne – pressede af de hårde budgetrammer fra regeringen – vil sætte deres store forsyningsselskaber til salg.

Så vil man opleve den ejendommelige situation, at de to købere enten er staten, som altså for milliardbeløb skal opkøbe kommunalt ejede anlæg, eller tysk monopolkapital, som via Sydkraft, det store tyske Preussen Elektra og Ruhrgas er den eneste anden mulige kunde. Så skal der altså udloddes mange milliarder kroner til tilfældige kommuner enten finansieret af staten eller finansieret af den tyske kapital.

Det har selvfølgelig nogle samfundsøkonomiske konsekvenser, nogle fordelingsmæssige konsekvenser. Man kan roligt sige, at oppositionen har ligget næsten vandret i luften for at forhindre, at dette skete. Med det lovforslag, vi her vedtager, begrænser man skaden, og det vil vi gerne anerkende. Man skiller en række anlæg ud på forhånd, og man sikrer også et vist værn mod forhøjelse af forbrugerpriserne.

Men man løser ikke det grundlæggende problem med, at mange, mange milliarder kroner, mange flere milliarder, end hele kommunalreformens drejer sig om, mange flere milliarder, end hele sidste valgkamp drejede sig om, bliver udloddet til nogle kommuner i Danmark.

Vi har spurgt regeringen: Har det ikke nogen samfundsøkonomiske virkninger, at eksempelvis en kommune som Gentofte ender med et beløb på 3 mia. kr.? Og vi har fået at vide, at det in-

gen samfundsøkonomiske konsekvenser har, at disse mange, mange milliarder kroner vil gå fra staten og ud til kommunerne.

Endnu en gang vil jeg gerne kvittere for et godt samarbejde med regeringen til trods for meget store forskelle i udgangspunktet. Jeg er nødt til at sige ved afslutningen af processen, at jeg desværre ikke er sikker på, at vi har vundet hinandens sjæle for modpartens synspunkter, men vi har nået et absolut agtværdigt og godt resultat, og det vil jeg gerne kvittere for.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu slap jeg jo sådan set for at holde en stor del af min ordførertale, fordi hr. Svend Auken klystarklart og helt præcist forklarede, hvordan disse milliarder kroner bliver taget fra de forbrugere, som har opbygget disse værdier. Man kan jo oven i købet risikere, at de så over elpriserne skal til at betale disse milliarder en gang til, fordi der skal forrentes en ny kapital. Den beskrivelse af situationen er jeg fuldstændig enig med hr. Svend Auken i.

Så er der bare det store spørgsmål fra Enhedslisten: Hvorfor i alverden skule vi stemme for et sådant privatiseringsforslag, som jo oven i købet også medfører, at forbrugerindflydelsen i den danske energisektor går tabt? Hr. Svend Auken må undskylde mig, men det har altså været en kilde til bestandig undren for mig, at man vil gå ind og lave sådan et forlig med regeringen.

Kl. 10.25

Der er gode ting med vindmøller, man kommer måske lidt i gang igen med alt det, regeringen havde fået fjernet fra den vedvarende energi og bedre sent end aldrig. Det vil jeg godt anerkende, men det er et fundamentalt spørgsmål for mig, hvordan man kan stemme for noget, som hr. Svend Auken faktisk selv beskriver som værende dybt forkasteligt.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg tror, at hr. Keld Albrechtsen må være et af Folketingets absolut flittigste medlemmer og deltager i udvalgsarbejder om mange vigtige sager og sætter sig grundigt ind i det, men det siger sig selv, at han ingen chance har for at kunne følge det i detaljer i alle de udvalg, han sidder.

Jeg tror, at hvis han havde haft mulighed for at følge udvalgsarbejdet på det her punkt, så ville han være klar over, at det er ikke det, vi stemmer om i dag, som han siger er et hovedpro-

blem, og som jeg i øvrigt er enig med ham i er et hovedproblem. At stemme nej til det her lovforslag sikrer ikke kapitalen på forbrugernes hænder. Problemet er, at man har foræret forbrugernes penge væk i en række juridiske transaktioner, inden det her lovforslag bliver vedtaget.

Det her lovforslag går ind og begrænser skaden, tager en række værdier ud og beskytter mod, om jeg så må sige, kommerciel overtagelse og beskytter forbrugerne mod prisstigninger. Så det er det, det drejer sig om.

Ved at stemme nej gør man faktisk noget, der er uklogt, og som en af hans venner vil jeg gerne sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg tror virkelig, at her er et tidspunkt, hvor han skal tænke sig om og stemme anderledes, end han har skrevet i betænkningen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg tror, jeg ville komme til et vanskeligt gruppe-møde, hvis jeg gjorde, som hr. Svend Auken foreslog mig.

Det er jo fuldstændig korrekt, at det er umuligt for et enkelt folketingsmedlem at nå fuldstændig til bunds i den her overordentlig komplicerede sag, men jeg deltog jo i langvarige forhandlinger sidste årovre hos ministeren, ret endeløse forhandlinger og et kolossalt teknisk problemkompleks. Der fandt jeg da også ud af, at der var denne mulighed for f.eks. at sikre centrale transmissionsnet, men som hr. Svend Auken siger, så er det jo sådan set ikke sikret. Det er noget, der forhandles om. Det kan være, at det efterfølgende falder på plads, men det er jo lidt fugle på taget.

Så er der jo altså den del af nettet tilbage, som lovforslaget rent faktisk åbner for bliver solgt. Det tror jeg dårlig nok man kan komme uden om, hvis man tætlæser teksten. Det kan være, jeg tager fejl – det håber jeg da – men sådan har jeg altså læst det, må jeg sige til hr. Svend Auken.

Jeg forstår godt, at Socialdemokratiet har prøvet at gå ind i bedste mening og minimere skaderne og få sat så mange hegn op som muligt. Min overbevisning er bare, at vi ikke er nået så langt, så det er forsvarligt at tage medansvar for det. Det kan vi have en forskellig vurdering af. Det anerkender jeg, og jeg anerkender også, at hr. Svend Auken fik genoprettet en del af det vedvarende energiprogram, som regeringen havde skåret væk. Det anerkender jeg fuldt ud, det er jeg glad for, men vi har bare en forskellig

vurdering af, om det er forsvarligt at støtte det her forslag eller ej.

Formanden:

Ja tak. Så er det fru Anne Grete Holmsgaard som ordfører.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Det er virkelig noget, der hører til sjældenhederne, at det her Folketing med den sammensætning, det har, stemmer for en afprivatisering, men det er faktisk det, vi gør med den del af forslaget, der er udskilt her i nr. L 236 A. Det handler om, at den del af energiinfrastrukturen, der er elenergiinfrastrukturen, går fra at være privat ejet til at blive offentligt ejet. Det er det, der er substansen i det.

Hidtil har transmissionssystemerne været ejet af elselskaberne, som er en blanding af kommunaltejede, privatejede og andelsejede selskaber. De går nu over i et statsligt ejet selskab, men den type statsligt ejet selskab, hvor finansministeren ikke kan gaffe et eventuelt overskud. Det er lagt fast i aftalen. Så det her er ikke en malkeko for staten, og det har været fantastisk vigtigt for os, at det ikke blev det, for ideen med det her var at sikre, at vores transmissionssystem ikke skulle være et handelsobjekt, med andre ord at undgå, at store, dominerende, monopolagtige, for ikke at sige rene monopoler på energiområdet kunne købe sig ind på infrastrukturen, som det har været tilfældet, og som det er tilfældet med vores teleinfrastruktur. Det er det, der har været et meget, meget vigtigt formål for os.

Kl. 10.30

Vi havde gerne set, at de regionale net alle sammen var kommet med. De er ikke kommet med i første omgang, men til gengæld er det fastslået i lovforslaget, at i det øjeblik, hvor de måtte blive handlet, er det staten, der har både forkøbsretten og -pligten til ekspropriationsprisen, altså ikke til en oppumpet handelspris.

Det har taget meget lang tid at løse denne her sag, og der er jo ingen tvivl om, at når vi har fået et flertal for det, så skyldes det den såkaldte kapital-sag, som allerede meget tidligt i regeringens liv, nemlig i januar 2002, var ved at køre fuldstændig af sporet, fordi ministeren accepterede en måde at definere kapitalbegreberne på, som betød, at kapitalen blev boostet ganske aldeles kraftigt og helt uacceptabelt.

Nu har vi så fået en løsning på det med dette lovforslag. Det er klart, at der også er nogle indrømmelser fra vores side med i det, og det er, at

hele kapitalen bliver fri egenkapital, altså at i vi ikke har bunden kapital og fri egenkapital. Det er måske sort snak for de fleste, og det forstår jeg godt, for det er hammerkompliceret.

Vores krav har været, at det ikke må føre til stigende priser i de produktionsselskaber, der handles, og der er jo mange, der er ude at sætte deres til salg på markedet i øjeblikket, ikke mindst kommuner, der ser penge i det her.

Hvordan undgår man så det? Ja, det gør man med en separat regulering, og det er klart, at vi vil være meget oppe på stikkerne, om denne her regulering nu rent faktisk holder. Men der er ingen tvivl om, at det, vi har indgået aftale om, er, at det ikke må føre til stigende priser. Det gælder også de varmekunder, som jo er en del af det her, fordi varmen og ellen produceres sammen.

Vi havde også meget gerne set, at vores gassystem skulle med ind i denne her konstruktion, og ministeren ved til hudløshed, at vi har kæmpet for det, og det har vi gjort til sidste forhandlingsmøde. Ministeren nikker og bekræfter dermed, at det er korrekt. Det mislykkedes i første omgang, men ministeren ved også, at der er et flertal her i Folketinget, der ønsker, at gassystemet skal integreres i det nye EnergiNet Danmark.

Vi er så blevet enige om for to dage siden, at ministeren skal fremlægge et grundigt, objektivt, sagligt beslutningsgrundlag for at få Gastra ind i EnergiNet Danmark, og det bliver fremlagt i begyndelsen af september.

Jeg håber meget, at det lykkes. Jeg mener ærlig talt, at det ville være temmelig ulykkeligt, hvis det ikke lykkedes at få Gastra med, og jeg synes, det er så vigtigt, at de par småører, staten i første omgang vil tabe på det, og det er altså et mindre tocifret millionbeløb, må man simpelt hen se bort fra.

Hvorfor siger jeg så det? Det siger jeg, fordi enhver finansminister altid vil holde på enhver krone, som han eller hun får i kassen, og det forventer jeg også gælder i denne her sag. Men Folketinget har med et bredt flertal for flere år siden besluttet, at gastransmissionen skal forblive i offentligt eje. Det er bekræftet igen i denne her aftale, og det mener jeg er vigtigt vi står ved.

Hvorfor så det? Jo, fordi finansministre også altid har en ubodelig trang til at sælge ud af offentlig ejendom, og den trang bliver selvfølgelig større, i det øjeblik hvor man også har udskrevet en ufinansieret skattelettelse til befolkningen. Så fristelsen til at sælge så meget af DONG som overhovedet muligt for at kunne lukke sin selv-

skabte plage med ufinansierede skattelettelser er selvfølgelig voldsomt stor, og jeg er sikker på, at finansministeren langt nede i sin sjæl hellere end gerne solgte det hele.

Kl. 10.35

Det er vi inderligt imod, og det er helt klart, at der under ingen omstændigheder kan ske salg af infrastrukturen, og det er bekræftet med denne her aftale.

I øvrigt vil jeg godt sige, at det for os har spillet en stor rolle, at det også af denne aftale fremgår, at der skal laves en handlingsplan for energieffektiviseringer og energibesparelser inden udgangen af 2004. Det er vigtigt, for når vi snakker el og elforsyning, så kan man enten gå den vej, hvor man bare udbygger hele tiden, eller man kan gå den vej, hvor man siger, at vi faktisk godt kan klare os med væsentlig mindre el end det, vi bruger i dag, og have fuldstændig den samme komfort, som vi har i dag.

Vi har alene inden for vores bygningsområde et meget, meget stort besparelspotentiale. Det er ikke os, der har beregnet det, men folk, der er velfunderede inden for det her område, mener, at vi har et besparelspotentiale på halvdelen af den energi, vi bruger i vores bygninger. Det er ikke noget, der koster dyrt at realisere, men det koster politisk vilje og en politisk beslutning om, at det vil man, og vi forventer, at den handlingsplan, der bliver fremlagt af ministeren, selvfølgelig er en handlingsplan, som der virkelig er et perspektiv af denne her karakter i.

Til sidst vil jeg sige, at det fremgår også af aftalen, at der skal fremlægges en plan for den fremtidige danske forsyningsikkerhed og infrastruktur. Vi har undervejs i de her forhandlinger sagt, at vi ikke vil sidde i politiske forhandlinger og sige, om det er den ene eller den anden type forbindelse mellem landsdele eller mellem andre lande og Danmark, der skal udbygges. Det må baseres på en ordentlig, saglig analyse, hvor der er regnet på samfundsøkonomien, og hvor der er regnet på alle de relevante parametre, inden der træffes beslutning om det, for ellers får vi den slags beslutninger, hvor forskellige præferencer og ønsker om, at det nok vil være herligt at have et kabel her – det er jo milliardinvesteringer, vi snakker om – eller et kabel der, bliver det, der bliver bestemmende, i stedet for en ordentlig analyse af, hvor det er, man får den største nytteeffekt for samfundet som helhed af at bygge eller forstærke eksisterende kabelforbindelser.

Forsyningsikkerhed handler jo også om det lange sigt. Hvor skal vi have vores forsyninger fra? Skal det være den type energiproduktion, der slipper drivhusgasser ud i atmosfæren, eller skal det være vedvarende energi?

Vi mener selvfølgelig, det er fuldstændig afgørende, at hele tyngden kommer til at ligge på den vedvarende energi. Vi synes, det er dybt problematisk, at regeringen i den grad, som den gør det, ser bort fra de trusler, der er forbundet med udslip af stigende mængder drivhusgasser.

Man kan selvfølgelig lene sig ved, at vækstsæsonen i Europa er blevet længere, fordi der sker en opvarmning – det er steget ganske fantastisk hurtigt inden for 20 år – men man kan ikke se bort fra den kendsgerning, at det indhold af drivhusgasser, der er i atmosfæren i dag, er højere, end det har været på noget tidspunkt i 450.000 år. 450.000 år! Det ved vi fra iskerneboringer, og det burde få alle de røde lamper til at blinke.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Det gør den der røde lampe også. Så er der en kort bemærkning til fru Helga Moos.

(Kort bemærkning).

Helga Moos (V):

Jeg vil kun sige, at jeg synes, vi har fået et godt forlig, og jeg synes, at vi skal glæde os over det. Der er blevet sagt meget, så der er ingen grund til at forlænge debatten.

Jeg har kun en lille ting, der gjorde, at jeg blev nødt til at gå herop, og det var fru Anne Grete Holmsgaards indledning med, at EnergiNet Danmark var udtryk for en afprivatisering.

Altså i min verden er det sådan, at det, vi har gjort, er, at vi har lagt nogle forbrugerejede selskaber først og fremmest og nogle kommunalt ejede selskaber om, så det er de store ledninger, der bliver trukket ind i et offentligt selskab.

I min verden er kommunalt eje og forbrugereje ikke udtryk for privateje. Jeg skelner altså der.

Kl. 10.40

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jamen der er da en kerne af sandhed i det, fru Helga Moos siger, når man ser det på kort sigt, men det, der vil komme til at ske i de kommende år er jo, at de her elproduktionselskaber bliver handlet i stigende omfang, og der er jo ikke nogen som helst sikkerhed for, at det er til andre kommunalt ejede. I øvrigt kan vi jo se, at mange

kommuner faktisk sætter deres selskaber til salg. Så når jeg bruger begrebet afprivatisering, er det for at sige, at her har vi sikret, at det ikke er et kommercielt handelsobjekt, når vi har en sikker infrastruktur.

Så vil jeg godt benytte lejligheden til også at sige tak til ministeren for kamp til stregen i denne her sag. Jeg synes, det har været et godt og konstruktivt forløb, vi har haft, og vi er ikke i tvivl om, at vi selvfølgelig stadig væk stemmer for denne her aftale, vi har været med til at indgå.

(Kort bemærkning).

Helga Moos (V):

Så handler det jo om, at kommunerne nærer en eller anden ligegyldighed over for forbrugere og fælleseje, og det er jo så et andet problem.

Jeg synes i stedet for, at vi skal glæde os over, at vi har fået det lagt fast i et offentligt selskab, hvor der ikke kan udloddes udbytte til staten. Jeg synes, det er blevet en god konstruktion, der egentlig forener det oprindelige forbrugereje og kommunalejes idégrundlag. Jeg synes, det er blevet godt.

Så skal vi også huske, at det er gjort, for at vi kan få markedet til at fungere, at det handler om, at vi laver nogle store energimotorveje, som markedet kan benytte sig af, sådan at vi kan få liberaliseret elmarkedet. Lad os glæde os over, at det kom til at fungere.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 109 stemmer (V, S, DF, KF, SF, RV og KD) mod 1 (EL).

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Tredje behandling af lovforslag nr. L 236 B: Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning og lov om varmforsyning. (Markeds- overgang for miljøvenlig elektricitet, fremme af vindmølleudbygning, anvendelse af brændsler i kraft-varme-værker m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 21/4 2004. Første behandling 6/5 2004. Betænkning 26/5 2004. Anden behandling 1/6 2004. Tillægsbetænkning 2/6 2004).

Der var stillet 3 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 94 stemmer (V, S, KF, SF, RV og KD) mod 15 (DF); 1 (EL) stemte hverken for eller imod.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.